

[Chr. Christensen.]

abortloven og sige, at kristeligt folkeparti ikke ønsker at give oplysning, så abort kan undgås. Det er klart sagt fra vor ordførers side, at kristeligt folkeparti ikke ønsker en knægtelse af seksualoplysningen i folkeskolen; vi ønsker kun, at forældrene selv skal kunne bestemme, om deres børn skal have den. Man siger, at kristeligt folkeparti vil hindre, at eleverne får oplysning om et meget vigtigt område inden for menneskelivet. Jeg tror, jeg med de bemærkninger, jeg kom med før, kan sige ganske klart nej til det.

Tak til fremskridtspartiets ordfører for stor forsvæelse for forslaget. Til hr. Peter Holst fra vensure, der talte for venstres flertal, vil jeg sige, som jeg her sagde før, at det da er rigtigt, at forældrene kan bede deres børn fritaget i 7. klasse, men ikke i de øvrige klasser, når der bliver spurgt. Man vil værne om mindretallets rettigheder. Ja men her drejer det sig ikke om en gruppe, her drejer det sig om en fars og mors rettigheder.

Jeg vil gerne — nu er min tid udløbet i denne omgang, jeg skal vende tilbage til de sidste ordførere i anden omgang — i forbindelse med det indlæg, som også blev givet af fru Gerda Møller, sige, at jeg fornåm det, som om man fra disse to partiers side gerne siger til forældrene: ja men vi er jo så enige med jer, men vi vil bare ikke støtte jeres ret til selv at bestemme her.

Formanden:

Jeg må måske gøre opmærksom på, at jeg som altid tolerant giver ordføreren for forslagsstillerne 2-3 minutter mere end den tilmålte taletid. Egentlig er taletiden opbrugt også i anden omgang, men det vil jeg se stort på i dette tilfælde.

Ingeborg Gjerding (FP):

Jeg mener, dette lovforslag har et videre perspektiv, og det giver mig anledning til at spørge: er vi et kristent samfund eller ej? Vi er som bekendt et samfund, der bekender sig til den kristne religion og dermed den

grundindstilling, der danner underlag for den, nemlig de ti bud. Seksualundervisningen og den livsform, vi bekender os til, hører under disse bud. Jeg synes, lovgiverne burde betænke, at kristendommens ti bud må være den indstilling, vi lovgiver efter, så længe vi har en folkekirke og en folkeskole. Kristendommen må være det, man oplyser børnene om i folkeskolen, og hvorudfra man opdrager dem i skolen til at respektere disse bud, så meget mere som jeg tror, at det må være logisk at mene, at disse love er skabt, for at man kan bevare sig fysisk og psykisk sund.

Ved al denne seksualoplysning opfordrer man faktisk til at overforbruge visse organer. Vi er så bange for at føle angst, for at være utilstrækkelige i et eller andet forhold, men meningen med at føle angst er faktisk, at man begrænser sig inden for visse grænser. Jeg mener derfor, at man laver et syndigt rod i den mentale balances funktion gennem den lovgivning, der indføres. Man hører så tit som forsvar for en lov, at mennesker skal have lov at føle sig trygge, men spørgsmålet er, om vi ikke netop gennem lovgivningens tryghed skaber nye asociale individer gennem seksuelle udskejelser, ungdomsforbrydelser, herunder narkomani og alkoholisme. Vi må ikke ved hjælp af lovgivningen borteliminere grænsen for moral og umoral, vi er nødt til at sætte visse adfærdsgrænser, hvis vi vil bevare samfundet psykisk og fysisk sundt. Vi kan simpelt hen ikke undvære moral og religion, som adfærdsbegrænser vore handlinger, det er sådan set ikke religionen i sig selv, men den adfærdsbegrænsning, som de ti bud skaber. Derfor kunne jeg godt lide at få dette spørgsmål sat under debat: skaber vor lovgivning unormale individer, fordi vore handlinger ikke er adfærdsbegrænset gennem lovgivningen? Hvis vi ikke mener, kristendommen må være lovgivningsgrundlaget, så kan vi lige så godt afskaffe folkekirken og folkeskolen og lade forældre om at danne frimenigheder og friskoler.